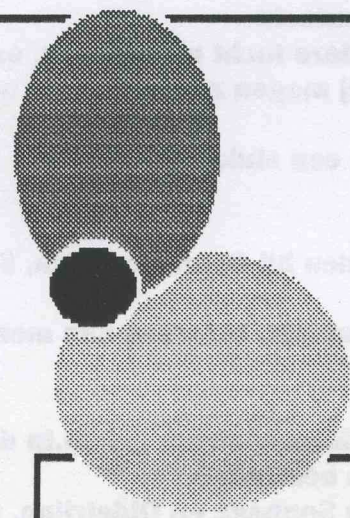
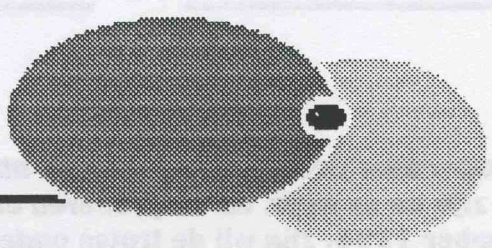

1997 Peseb

DORPSKRANT

SONNEGA

EN

OLDETRINE

HALLO,

INWONERS VAN SONNEGA & OLDETRIJE

~~We hebben 1 keer overgeslagen met het uitkomen van de dorpskrant.~~

Maar nu zijn we er weer, en we proberen er weer wat van te maken.

28 november 1996, zijn wij de trotse ouders geworden van onze dochter Klaske.
Ze is al een hele flinke meid, groeit als kool en een echt wonder.

De dorpskrant heeft een nieuw uiterlijk gekregen, want ik heb (eindelijk) een nieuwe computer. Nu moet ik er wel een beetje weer inkomen wat de mogelijkheden van zo'n ding zijn, dus het ziet er allemaal nog niet helemaal zo uit, zoals ik het graag zou willen, maar dat komt vanzelf wel.

Wat hebben we kunnen schaatsen, deze winter.

Mooi, glad, en dik ijs.

En zodoende was er op 4 januari een elfstedentocht.

6 mensen uit Sonnega en Oldetrije hebben deze tocht meegedaan, en hebben over deze tocht hun ervaringen op papier gezet. Wij mogen zodoende ook nog even nagenieten van deze tocht der tochten.

Siep Woudstra heeft over deze 6 mensen nog een stukje geschreven.

We hebben weer de puzzelpagina.

Vanaf kunnen de oplossingen ingeleverd worden bij Geert Hoekstra, Sonnegaweg 67 in Oldetrije.

Er wordt dan een puzzelklassement van opgemaakt. Iedereen kan mee doen, jong en oud.

Dit jaar hebben we een playbackshow in het dorpscentrum gehad. In deze dorpskrant wordt daar nog even uitgebreid aandacht aan besteed.

Tevens nog even aandacht voor de reünie van Sonnega en Oldetrije, welke gehouden zal worden op zondag 15 juni 1997.

Op dit moment hebben er zich al heel veel mensen voor opgegeven, gezien het aantal aanmeldingen belooft het een succes te worden.

Ik wens een ieder, veel leesplezier!!

**ANNEKE BERGMAN
SONNEGAWEG 55
8479HG OLDETRIJNE
499230**

GRANDIOZE PLAYBACKSHOW DORPSCENTRUM OLDETRIJE

(VERSLAG OVERGENOMEN UIT DE STELLINGWERF VAN
WOENSDAG 8 JANUARI 1997)

OLDETRIJE - Vrijdagavond werd er een miniplaybackshow gehouden in het dorpscentrum in Oldetrije, georganiseerd door het stichtingsbestuur dorpscentrum en de feestcommissie Sonnega/Oldetrije. Richard Boers, beheerder van het dorpscentrum, verleende alle medewerking.

Onder het toezicht van meer dan honderd toeschouwers werden er twaalf nummers geplaybackt door in totaal 20 kinderen. Zij hadden zich goed voorbereid. Sommigen hadden het zeer professioneel aangepakt, door kleding en andere attributen, zoals decorstukken. Soms moest er op het allerlaatste moment nog een microfoon met veel improvisatievermogen in elkaar gezet worden. Het goede grimewerk van Sita Huitema en Hilda Conradi leverde eveneens een positieve bijdrage aan de professionele uitstraling van de optredende artiesten.

Alle artiesten werden voorgesteld en aangekondigd door Gerda Schuurer. Ook zij had zich goed voorbereid. Dat was te merken aan de kennis die ze had van de verschillende nummers. Haar deskundigheid stimuleerde de kinderen nog eens extra. Alles werd beoordeeld door de deskundige jury, bestaande uit Egbert van der Meer, Miriam de Vos en Bas Molenaar. Zij beoordeelden de nummers en plaatsten er kindvriendelijke kanttekeningen bij. door het goede playbacken was het niet gemakkelijk om tot een eindoordeel te komen. De uitslag was dat iedereen, op de drie prijswinnaars na, de vierde prijs had gewonnen. Elk kind kreeg een persoonlijk aandenken aan deze show. De prijzen van de winnaars waren gesponsord door een plaatselijk veehandelsbedrijf.

Als derde eindigde de jongensgroep "The Backstreet Boys" met het nummer "Quit Playing Games". Simon Schuurer, Jan oedse Tjeerdsma, Sven Veldhuizen en Lieuwe Oosterling zorgden er met hun optreden voor dat menige vrouw in lichte extase raakte. Alynda van Unen en Dinie Kester wonnen de tweede prijs. Ze zongen "Vlieg met me mee" van Aladdin. Dit nummer maakte veel indruk en de aanwezigen waren doodstil. Ze genoten met volle teugen.

De eerste prijs was voor Johan Kester en Richard van Unen. Hun optreden als Herman Brood en Hennie Vrienten met hun nummer "Vijftig jaar" was indrukwekkend. De jury zei dat het nummer in de echte Miniplaybackshow van Henny Huisman een goede kans zou maken. Alle prijzen, in de vorm van bekertjes, werden uitgereikt door Gerda Schuurer. Alle medewerkers werden bedankt en ontvingen als dank uit handen van mevrouw Speerstra een Edammer, waarna het winnende tweetal nog eens optrad.

Na afloop kon men nog een nieuwjaarsborrel drinken. De organisatie kan met tevredenheid terugzien op een zeer geslaagde avond, waarbij blijkt dat men met de medewerking van volwassenen en kinderen uit de eigen dorpen en omgeving iets leuks op touw kan zetten.

UITSLAG MINIPLAYBACKSHOW VAN 3 JANUARI 1997:

1e prijs:

Herman Brood en Henny Vrienten

Vijftig jaar

Johan Kester en Richard van Unen

2e prijs:

Alladin

Vlieg met me mee

Alynda van Unen en Dinie Kester

3e prijs:

The Backstreet Boys

Quit playing games

Simon Schuurer, Jan Oedse Tjeerdsma,
Sven Veldhuizen en Lieuwe Oosterling

4e prijs:

No Mercy

Where do you go?

Liesje Smink, Kim Hogeling en
Wietse Bayle

Kinderen voor Kinderen

The Spice Girls

Ik wil een kangoeroe
Say you'll be there

Nickie Groen en Larissa Schaaphok
Fredau Kaastra, Wendy Holtrop,
Geeske Luinstra, Marjolein Guichelaar
en Wianda Dijkma

Peter Peters

Highway

Bonny en Jose

Indigo

Rijk de Gooyer en Johnny Kraaykamp

Dit is een goal

Kiddy kiddy, kiss me

Zoals vrienden doen

Give love a try

Wij zijn twee eenzame
cowboys

Rio

Jan Smink

Jacob Boersma

Marije Bosman en Frederiek v.d Laar

Harma Vermeulen en Inge Schokker

Corrie Huitema en Annet v.d Steege

Maywood

Tessa Vermeulen en Diana Woudstra

PLAYBACKSHOW

Toen het nieuwe jaar nog maar net begonnen was, was het al weer leuk en spannend!

Er was namelijk een playbackshow in Sonnega/Oldetrijne.

Ik deed met 4 vriendinnen mee.

We deden The Spice Girls na met het liedje 'Say you'll be there'.

In de vakantie hebben we veel geoefend.

Op vrijdag 3 januari 1997 was het dan zover!

Alle 28 deelnemers moesten geschminkt worden, behalve de Backstreet boy's.

Bij sommigen moest het haar geverfd worden (No Mercy).

Om 19.45 uur begon het.

Wij (The Spice Girls) moesten als 4e.

Gerda Schuurer kondigde iedereen aan.

Toen wij aan de beurt waren, moesten we eerst een paar vragen beantwoorden.

Daarna gingen we kaarstaan omdat de muziek ging draaien.

De muziek was heel slecht, omdat de batterijen bijna leeg waren.

Toen het afgelopen was, kregen we applaus. Toen iedereen geweest was, moesten alle deelnemers op toneel.

De jury en nog een paar mensen kregen een kilo(?) kaas. Eerst kregen we allemaal de 4e plaats.

We kregen allemaal een herinnering. En toen kwam nr. 3. Dat waren de Backstreet boys geworden.

Op de 2e plaats kwam Alladin. Toen nr. 1 kwam werd denk ik, iedereen zeuwachtig.

Herman Brood en Henny Vrienten waren 1e geworden. Johan Kester en Richard van Unen moesten het nog een keer doen.

Het was heel leuk, en we hebben veel plezier gehad!

GROETJES,

FREDAU KAASTRA

Interview met de winnaars van de Miniplaybackshow:

Johan Kester en Richard van Unen (Herman Brood en Henny Vrienten)

Wilden jullie meteen al meedoen aan de Miniplaybackshow?

Eigenlijk wel, maar we wisten niet wat.

We reden in de auto. Toen hoorden we het liedje van Herman

Brood. "Zullen we dit doen? Nou nee, dit is het niet"

De moeder van Johan heeft het opgenomen. "Zullen we het
toch maar doen. Oké"

Johan zei meteen: "Dan ben ik Herman Brood". We hebben
eerst nog even overlegd.

Waarom hebben jullie juist voor dit nummer gekozen?

Richard: "Herman Brood doet zo gek. Dat vinden we wel grappig"

Johan: "En Harry Vrienten is juist heel serieus"

We vinden het zelf ook een mooi liedje.

Hoe hebben jullie je voorbereid (geoeffend)?

Eerst hebben we samen geoeffend. Toen ieder voor zich.

Later hebben we weer samen geoeffend.

We hebben een keer geoeffend in Het Dorpscentrum. We moesten
oefenen voor het trappetje afgaan.

Is het nummer "Vijftig jaar" ook moeilijk om te playbacken?

Johan: Het lopen van Herman is moeilijk en dat sprongetje.

Richard: Wanneer ik de mondharmoonika moest pakken.

Na het oefenen ging het beter.

Jullie hadden ook mooie kleren aan. Hebben jullie die zelf
gemaakt?

Nee, die komen bij een huisje weg. Daar kan je kleren huren
en laarzen en zo. De moeder van Richard had ook nog spullen.

Wat vonden jullie van het optreden zelf?

Johan: Ik was heel zenuwachtig. Ik had het gevoel dat ik
steeds moest plassen. Toen het liedje begon, was het
over. Ik liet bijna de microfoon vallen.

Richard: Ik was hartstikke zenuwachtig. Daarna deed ik
steeds brr brr.

Hadden jullie zelf gedacht dat je had gewonnen?

Richard: Nee. Ik dacht de meidengroep. Of misschien Back-
streetboys. En derde Aladdin.

Johan: Gerda keek al naar ons. Dus dacht ik dat we misschien
wel zouden winnen.

Doen jullie volgend jaar ook weer mee?

We doen wel weer mee. Maar wat? We doen ook weer bij elkaar.

Hebben jullie voor andere kinderen ook nog tips om goed te
kunnen playbacken?

Johan: Ja, ons liedje.

Tot slot: Hebben jullie nog iets leuks te vertellen? Iets wat
ik nog niet heb gevraagd.

Richard: Ik stond voor de microfoon. Toen zei ik "Wat een
nepding. Zo staan we voor ..."

Toch hebben we gewonnen.

Johan en Richard, bedankt voor dit interview.

Grietje Postma.

REÛNIE SONNEGA/OLDETRIJE

Programma

Zoals u wellicht weet wordt er in het kader van het 50-jarig bestaan van Plaatselijk Belang Sonnega/Oldetrije een reünie gehouden op zondag 15 juni 1997.

Deze reünie zal gehouden worden in de feesttent bij Het Dorpscentrum te Oldetrije.

Het programma luidt:

- 16.00 uur: Welkomstwoord/aanvang reünie**
Doorlopend is er een dia-klankbeeld-voorstelling te zien over beide dorpen (in Het Dorpscentrum)
- 18.00 uur: Gelegenheid tot deelname aan de broodmaaltijd**
- 19.30 uur: Officiële afsluiting van de reünie**

Aanmeldingstermijn verlengd

15 april

In tegenstelling tot eerdere berichtgeving kunt u zich nog tot 30 maart a.s. aanmelden voor de reünie.

De kosten van de reünie, inclusief broodmaaltijd, bedragen f 25,-- p.p. Indien u geen gebruik maakt van de broodmaaltijd, dan zijn de kosten f 12,50 p.p.

De aanmelding kan plaatsvinden bij: Grietje Postma,
Kerkhofslaan 24,
8479 HH Oldetrije.
Tel. 0561-499225.

Stand van zaken

Op dit moment hebben zich ruim 90 personen aangemeld voor de reünie. Ze komen vanuit geheel Nederland: van Groningen tot Limburg; van jong tot oud.

Er zijn zelfs contacten gelegd met mensen in Canada.

Gezien het aantal aanmeldingen belooft het een succes te worden. Dus meldt u zich ook nog aan.

Kerkdienst

Voorafgaand aan de reünie is er een gezamenlijke kerkdienst.

Deze zal plaatsvinden om 14.30 uur in de feesttent.

Zowel deelnemers als niet-deelnemers aan de reünie kunnen de kerkdienst bijwonen.

Het is de bedoeling dat de dienst zoveel mogelijk verzorgd wordt door inwoners van Sonnega en Oldetrije.

Mocht u belangstelling hebben om de dienst voor te bereiden of om een bijdrage te willen leveren aan de kerkdienst, dan kunt u dit doorgeven aan Grietje Postma, tel. 499225.

Bestuur Plaatselijk Belang en de feestcommissie

Nog een paar keer uit spelen en het toneel seizoen '96-'97 zit er weer op. U begrijpt na de 2 uitvoeringen in november voor eigen publiek, moeten de spelers en speelsters de tekst in het nieuwe jaar weer oppakken. In april hebben we met spelers en bestuur een gezellige avond als afsluiting van het afgelopen jaar.

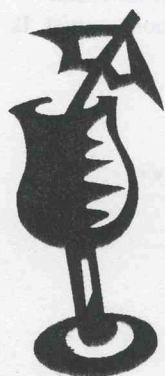
Een bestuur is geen bestuur als ze zich niet buigt over het volgend jaar (jaren) en dat gebeurd want.....

SAMEN EEN BESTAAT VOLGEND JAAR50 JAAR !!!!

Dus zijn we bezig met de voorbereidingen van het 50-jarig jubileum. In november hebben we natuurlijk onze jaarlijkse uitvoering en in februari vieren we feest. Het is dus mogelijk dat u gevraagd wordt om aan een activiteit uw inzet te tonen. Hopelijk reageert u positief en kunnen we met z'n allen van beide evenementen een groot festijn maken.

Heeft u zich nog niet tot de grootste vereniging van Sonnega/Odetrijne aangesloten, dan kan dat natuurlijk nog. U kunt zich aanmelden bij Alfred van den Akker (499329) of Nynke Benedictus (499328)

BEACH PARTY

In een subtropische omgeving met water gekletter en vogel gezang, kwam de beach party helaas wat laat op gang, maar onder het genot van een zonnige cocktail werd de limbo dans wedstrijd tot in het heetst bevochten. De limbo werd in 2 categorieën verdeeld, categorie A voor mensen die kleiner waren dan 1.70 m en categorie B voor mensen die groter waren dan 1.70 m.

De winnars zijn: categorie A : 1. J. Smink

2. B. Sikkes

3. S. Spijksma

categorie B : 1. R. Prins

2. E. Prins

3. T. Bruinsma

Onder het streng toezien van pachter Richard Boers (die het overigens zelf organiseerde samen met de vrijwilligers Tjasse Winter en Hilda en Eppie Baas) werden de prijzen samen met de certificaten uitgereikt waar de lathoogte op stond vermeld. In een zandrijke omgeving werd het feest nog uren voortgezet. Iedereen was bijna in zomerkledij en zo niet, dan was er in de strandtent de mogelijkheid om nog wat kleding en hoedjes te kopen. En als je dacht dat je met een lange broek binnen kwam, dan werd de schaar ter hand genomen en vertrok je later of beter gezegd in de vroege ochtend in een korte broek, zoals te zien is op de foto's die in het dorpscentrum hangen. Dit was overigens niet erg want het was er binnen warm genoeg.

Hierbij kijken we terug op een zeer gezellige avond. Bij deze wil ik graag de mensen nog even bedanken die in de vroege ochtend geholpen hebben met het uitkruien van het zand. Zoals: Tjasse Winter, Daniel Mastenbroek, en Rens van Valkengoed . (door : Richard Boers)

DE BEACH PARTY

Zaterdag 15 feb. had Richard Boers een Beach Party georganiseerd. het hele dorpscentrum was omgetoverd in een waar strand paradijs. Alle tafels en stoelen waren weggehaald. Overal lag zand, er stonden leuke bistro stoeltjes met tafeltjes. De barlampjes waren vervangen door lampions. Er was echte sfeer verlichting. De barkrukken hadden allemaal een hoesje van tijger velletjes. In de zaal was een prachtige strandtent neer gezet, waar je heerlijke exotische cocktails kon krijgen. Dat was erg lekker. Ook kon je in die strandtent strandhoeden kopen. In een andere hoek was een gezellig zitje gemaakt op een vlonder. Daar omheen liep een klein beekje water met een watervalletje. In dit beekje dreven bloemetjes en kikkers. Over dit beekje was een bruggetje geplaatst. Schitterend!

Tegen de achterwand van het toneel, hing een schitterende poster. De gehele avond konden we genieten van vogel geluiden. Richard had de zaal verder nog versierd met leuke boompjes en planten. Het was allemaal even mooi. Er waren zelfs mensen die het zonde vonden dat dit geheel maar een avond was. De avond werd gevuld met spelletjes. Er was jeux de boules en Limbo dansen. (Limbo dansen is dansen onder een lat door, eerst moet je buik er onder door en dan je hoofd). Dat dit niet voor iedereen gemakkelijk was, bleek al snel. hoe lager de lat kwam, hoe moeilijker het werd. Maar al met al was het wel heel leuk. De opkomst van de Beach Party was niet om over naar huis te schrijven, er waren namelijk maar zo'n 35 mensen. De meesten waren in strandkleding, een paar hadden de spijkerbroek opgekruld. Er was ook een dame die in spijkerbroek aankwam en niet een korte broek bij zich had. Toen is (met toestemming van de dame in kwestie), de spijkerbroek afgeknipt tot een korte broek. Het was allemaal heel gezellig en heel mooi. De kachel in het dorpscentrum stond hoog, het was er heet. Een van de aanwezige dames had voor ons wel zonnebrand meegenomen, voor de hitte van de zon. Het is jammer voor Richard, die weken bezig is geweest met de voorbereiding van dit feest, dat er zo weinig mensen waren gekomen. Dus mensen ik zou zo zeggen, als er weer eens wat georganiseerd wordt, kom dan toch gezellig ook. Wel zo leuk voor de organisatie. Met de Beach Party hebben jullie echt iets moois gemist. Ik en misschien nog wel anderen, wil Richard bedanken voor dit geweldige feest.

JANNIE VERMEULEN

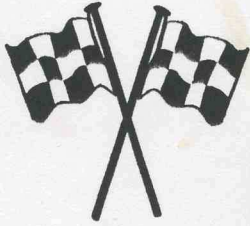
*Op Loevestein woonde eens een man
het is reeds lang geleen
van wie vriend en vijand zei
een knappe man is geen*

*maar al zijn knapte hielp hem niet
Daar had hij weinig aan
want acht, hij leefde niet als heer
maar als gevangen man*

*Doch dit verveelde hem op het laatst
en daarom sprak hij: "vrouw
o, als er toch eens iemand was,
die mij verlossen wou".*

*Dan ging ik recht uit, naar Parijs
daar is toch geen gevaar
want om gevangen man te zijn,
vind ik wel een beetje naar*

(door: Z. Broekema)

PUZZEL PAGINA

OPLOSSINGEN VAN DE HERFSTPUZZEL

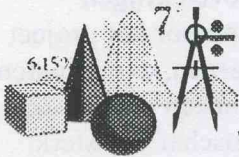
Kievit - tureluur - roodborstje - ekster - roerdomp - pimpelmees - snip - paradijsvogel - leeuwerik - kraai - ibis

leeuw - wezel - luipaard - dromedaris - schaap - panter - ree - eekhoorn - nerts - steenbok - koe

tulp - papaver - roos - sneeuwkllokje - ereprijs - spirea - anemoon - narcis - sering - gladiool - lotus

krypto: 1. doffer 2. oppers 3. regent 4. parket 5. streep 6. kruiper 7. rakker

===== 8. achter 9. naaien 10. tempel

VOORJAARSPUZZEL

Dit jaar een karweitje voor alle leeftijden en niet alleen voor liefhebbers van cryptogrammen. Vanaf nu kunnen de oplossingen ingeleverd worden op de Sonnegaweg 67 in Oldetrijne (brievenbus) en maken we een puzzelklassement op. Wellicht kan er dan aan het eind van het jaar een kleine ceremonie plaats vinden.

Voor aan de bladzijde zet u de letters van het alfabet in volgorde onder elkaar (uitgezonderd de q en de x). Dit zijn de begin letters van 5 verschillende dingen, nl zoogdieren, namen, planten namen, vogel namen, plaatsen in Nederland en landen (hele wereld).

Maximaaal kunt u dus $5 \times 24 = 120$ woorden opschrijven. Over de puzzels kan niet gecorrespondeerd worden, want we werken met het bekende raadsel reglement, namelijk

art. 1 : de puzzel maker heeft altijd gelijk

art. 2 : mocht de puzzelmaker niet gelijk hebben , dan treedt onmiddellijk art. 1 in werking.

	<u>zoogdier</u>	<u>plant</u>	<u>vogel</u>	<u>plaats</u>	<u>land</u>
A	aap				
B				Bussum	
C					Cuba
D		Dahlia			
E			eend		
(enz)					

Oplossingen voorzien van naam en adres moeten voor 1 mei 1997 worden ingeleverd!! (G. HOEKSTRA)

geachte dorps-/wijkbewoners,

In de week van 28 april t/m 7 mei a.s. is er weer de jaarlijkse collecte van het Nationaal Fonds Kinderhulp.

Jaarlijks wordt er ca. f.2.500.000,- bijeengebracht d.m.v. deze collecte voor de kinderen van 0 t/m 17 jaar die vallen onder de wet jeugdhulpverlening.

Van deze kinderen zijn zo'n 25.000 in tehuizen of internaten geplaatst of verblijven in een pleeggezin. Soms voor enkele maanden, maar vaak gedurende hun hele kindertijd. Daarnaast verblijven zo'n 5000 kinderen tijdelijk in een medisch kinderdagverblijf, b.v. "de Reinboge" in Sneek of "Mooi Gaasterland" in Rijs, of een Boddaertcentrum van Stichting dagbehandeling kind en jeugd te Leeuwarden. Deze centra, waar de kinderen overdag door professionele krachten worden geobserveerd en zonodig gestimuleerd, staan o.a. in Drachten en Sneek. 's Avonds zijn deze kinderen gewoon bij hun ouders thuis, waar ze ook begeleid worden. Daarnaast worden nog eens 110.000 kinderen ambulantly geholpen in hun probleemsituaties, a.a. via de Riagg's, adviesbureaus, JAC of jeugdbeschermingsinstanties. Door de alsmaar minder wordende bijdrage van overheidswege ontbreekt de mogelijkheid om eens wat "extra's" te doen, zodat ook deze kinderen wat meer kleur in hun leven krijgen. Afgelopen jaar is er door ons fonds o.a. uitgekeerd aan: S.O.S. kindertelefoon voor het project "kindermishandeling ook jouw zorg", de voorziening voor Peegzorg Leeuwarden, extra kosten voor een kind i.v.m. voedselallergie, inrichting van kamers voor 2 kinderen in een pleeggezin en aan "Mooi Gaasterland" voor de aanschaf van enkele computers en de aanschaf van sterk speelgoed voor hyperactieve en autistische kinderen.

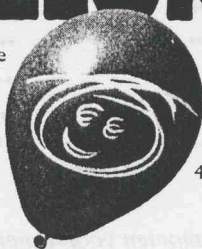
Wilt u zich ook graag al vrijwilliger inzetten voor het welslagen van bovenstaande collecte: Dan kunt u zich opgeven als collectant bij onderstaand adres. Ook kunt u hier het blad "Kinderhulp Koerier" en verdere inlichtingen verkrijgen.

namens het plaatselijk comité

Julia Roos ten Hove
Oppers 118 te Sonnega
0561 616346

HELP HET GELUK 'N HANDJE

Opvoeden is in deze tijd geen gemakkelijke taak. De cijfers spreken duidelijke taal: vandaag de dag krijgt maar liefst 1 op de 20 kinderen in Nederland te maken met jeugdhulpverlening, meestal als gevolg van een verstoorde thuissituatie. Gelukkig bestaan er voor deze kinderen allerlei vormen van

hulp. Vele mensen zetten zich elke dag in om hen toch een toekomstperspectief te bieden. Dat neemt niet weg dat ze, net als andere kinderen, van tijd tot tijd wel een extraatje kunnen gebruiken. Kinderhulp is het fonds dat daar al bijna 40 jaar voor zorgt. Helpt u 'n handje?

kinderhulp
NATIONAAL FONDS KINDERHULP

Brinkpoortstraat 32, 7411 HS Deventer, Tel.: 0570 - 611 899

GIRO DEVENTER
404040

VOOR KINDEREN MET MINDER KANSEN

DE ZES VAN DE ELFSTEDENTOCHT

Soms is er in ons mooie landje, plotseling een heel groot feest!
Ook dit jaar mochten we het beleven. In 10 jaar was het er niet geweest.
Dat is de Friese elfstedentocht!
In ons landde heel bekend.....
Wie dit kan volbrengen, is een hele flinke 'vrouw of vent'.
Uit iedere provincie van ons landje, verschijnen mensen aan 'de start'.
Uit Friesland zelf, iedere gemeente, ja, ieder dorp, is vast present.
en hierbij maken, we ook gaarne, een aantal grote namen thans bekend.

Uit Sonnega en Oldetrijne, deden spontaan een groepje mee
zes kregen het unieke kruisje!
ze zijn gelukkig en tevree....
Het zijn 4 mannen en 2 vrouwen! zeg nu nooit meer 'het zwak geslacht'.
Ze behaalden kruisjes in de 'toertocht' beloonden hier hun reuze kracht.
Heldinnen en helden!
hier de namen, van de 6 groten bij elkaar!
een prachtig begin kregen zij, van het pas begonnen nieuwe jaar.
De dames Nienke Broekema-Benedictus en Trienke Elshof-Witteveen,
zijn onze heldinnen enuit ieder dorpje gelukkig een.
Bij de helden(weer alfabetisch) verschijnt eerst Berend Brummelman.
Hij laat zien, dat hij naast veearts...ook heel goed schaatsen rijden kan.

Dan Bonne Speerstra, die van Hieke ook wel hier aan mee doen mocht
Ja waarlijk! deze 'jonge pake' volbracht spontaan de elfstedentocht.
Dan de gebroeders Gosse en Sake, en Venema is hun achternaam,
kregen het begeerde kruisje, wat zijn die heren toch bekwaam!
Sonnega heeft de meeste prijzen, Oldetrijne kreeg er twee
We willen hen hierbij huldigen, en feliciteren hun er mee!

Twee jonge vrouwen van ruim 20 de heren zoiets als ruim 40 jaar,
kregen allen op 4 januari een geweldig begin('t was voor elkaar)
van 1997, mooi begin van 't nieuwe jaar!

DIT IS GESCHREVEN DOOR :

SIEP WOULDSTRA

ELFSTEDEN BELEVENISSEN = 4 JANUARI 1997

DOOR : BONNE SPEERSTRA

Zoals jullie allemaal nog wel zullen weten, viel zo rond 20 december de winter in. Meteen leek het er al op dat de winter wel zou doorzetten, en dan wordt je als lid van de Friese elfstedenvereniging (sinds 1963) een beetje onrustig. Dit te meer, daar mijn conditie de laatste jaren wat minder is geworden, veroorzaakt door de vele lekkere kopjes koffie bij de boerinnen onderweg als veehandelaar. Door de drukte voor de kerstdagen in de veehandel ben ik pas tweede kerstdag wat begonnen te "trainen".

De eerste dagen begin ik altijd met een rondje Veenpolder (-+30 km). Daarna een stukje Tjeukemeer erbij (ongeveer 40 km). Op nieuwjaarsdag was het prachtig weer en heb toen een tocht van ongeveer 85 km gemaakt. De Nijetrynster brug is altijd mijn startplaats. De tocht ging via de Tjeukemeer en Schasterien naar Langweer, via het Snekermeer naar Terhorne - Akkrum - door het nieuwe aquaduct bij Akkrum naar Oldeboorn - Uilesprong - Haskerdijken - Heerenveen en weer terug naar de Nijetrynsterbrug. Een prachtige rit die ik zonder problemen en spierklachten kon doen. Daarna heb ik nog een paar tochtjes gedaan en dan hoor je op donderdag morgen om 11 uur op de radio: "*IT GIET OAN*", en wel op zaterdag 4 januari, dan bekruipt je toch een heel vreemd gevoel. Een mengeling van enthousiasme - zenuwen en onzekerheid. En dat alles wordt nog aangewakkerd door de nieuwsmedia die de herinneringen van de barre tocht van 1963 oprakelen en de weermannen die windkracht 7 a 8 voorspellen.

De elfsteden koorts slaat dan in heel Nederland toe. Mijn besluit staat inmiddels vast - weer of geen weer.....**STARTEN!!**

Vrijdag morgen eerst nog even naar de veemarkt. Om 3 uur uit bed - wat overigens geen moeite was, 't slapen wou toch niet (te hoge koorts) - en om 9 uur inschrijven in het FEC. De stormachtige oosten wind doen de vlaggen van het FEC onheilspellend klapperen, bij een temperatuur van - 11 graden.

's middags zou ik een "tukje" doen, maar 't wou niet (te hoge koorts). Alles lag intussen klaar. Scherpe schaatsen, mijn wanten, skibril, voldoende kleren en eten o.a. rozijnen en druivesuikerklontjes en een zaklamp. Na een slapeloze nacht, stond ik dan samen met broer Hielke uit Heerenveen, om 5 uur in het vak der oude rotten in het FEC tussen de tralies, waar ik de dag te voren mijn koeien had verkocht. Toen ik om me heen keek zag ik o.a. Johan Weerman, Wiebe Kruithof, Jeen v.d. Berg, en meer oude bekenden. Die ook in 1986 meededen.

Veel meer koppen die ik toen in 1986 zag, zag ik nu weer, alleen nu met zichtbaar 10 jaar oudere koppen. Het aftellen begint, tien - negen - acht - enz. En dan vliegen als gekken de wedstrijdrijders uit de kooi naast ons, het donker in. In 10 seconden is de kooi leeg. En dan nog een kwartier wachten dan moet het gaan gebeuren. Uit de hal naar de Zette is ongeveer 2 km. lopen. In '86 was het rennen naar de start. Ik was van plan om het dit keer wat rustiger aan te doen. En dan gaan de deuren open. En wat zag ik tot mijn stomme verbazing?

Haast iedereen liep naar de start, in plaats van rennen. Niet alleen de koppen maar ook de spieren en de botten bleken 10 jaar ouder.

Een uitzondering echter was Johan Weerman - die was al halverwege Sneek, toen ik mijn schaatsen nog aan het opbinden was. In het donker met zaklamp en met de wind in de rug waaide ik naar Sneek, IJlst en Sloten, waar het intussen licht begon te worden. Onderweg terugdenkend aan de enorme mensen massa's langs de route naar de start en bij de start.

Indrukwekkend, in een woord. Tractors langs de Zette om bij te lichten, aanmoedigingen van het publiek met fakkels, je moet het zien anders wil je het niet geloven. En zo ben je wat etende en drinkende in een mum van tijd in Stavoren. Maar dan komt het. Dat wist ik. Windkracht 7 a 8, met de kop in de wind, de snelheid verminderd. Er beginnen zich slierten te vormen. Je zoekt een groep van jouw kunnen. Er rijden er weinig je voorbij. De slierten worden langer. Hindelopen in zicht. 't is toch wel afzien. Onderweg wordt weinig gesproken. Een getrainde rijder neemt de kop over. 't tempo gaat omhoog. Peleton rekt uit, er vallen gaten in, 't gat dichtrijden kost kracht. En weer aansluiten, bukken voor de bruggetjes. Rijders met rugzakken haken onder de bruggen en vallen. En weer meegaan, verstand op nul, een klontje druivesuiker en warme thee in Workum doet wonderen.

Ik voel me weer fit. Bolsward is 11 km de oostenwind pal tegen, we komen langs Tjerkwerd, mijn geboorteplaats. Rechts tussen Tjerkwerd en Bolsward 1 km. 't land in, zie ik de boerderij staan, waar ik ben geboren. Schaatsende weg, dacht ik aan vroeger, aan de mooie jeugd die ik daar heb gehad, midden tussen de groene greiden.

Bij familie in Bolsward was ik van plan een stop te maken. Om 11 uur arriveerde ik daar. Hieke was met de auto met verse proviand al bij de familie aangekomen. Daar heb ik even een uurtje gerelaxed bij de televisie, de schaatsen uit, voeten op de tafel wat eten en drinken en wat bijpraten, meet een paar droge wanten en sokken stond ik om 12 uur weer in de startblokken.

Wat kan er feitelijk je dan nog gebeuren. Uit eindelijk had ik nog 12 uren de tijd om de finish op de Bonke te halen. Rustig heb ik de tocht vervolgd, richting Harlingen, mezelf verbazend hoe makkelijk het me weer afging.

Door het vele transpireren, krijg je langer hoe meer dorst. Langs de route wordt spontaan van alles aangeboden om dit te bestrijden. In Harlingen - het stempel erop en dan maar op naar Franneker. Kilometers voor Francker hoorde je al vlagen van het feestgedruis. Tjonge, jonge wat je dan ziet en hoort, om nooit te vergeten. Ik ben weer een eindje terug gereden om noch een keertje er van te genieten. Ik ben dan ook zeker wel zo'n 20 minuten in Francker gebleven om te genieten van de zingende en hossende menigte. In een woord 'een belevenis'!

Maar ja, dan op naar Dokkum. De Blikvaart langs richting St. Anne. Alles kaler dan kaal om je heen. Een bijna oosten storm. Niemand wil of kan meer kop werk doen. Ik geef eerlijk toe, op naar Bartlehiem was 't afzien. De vele scheuren in de Vinkemervaart en de vermoedheid begonnen hun tol te eisen. Valpartijen drie - vier overelkaar heen, gevloek en gekreun. Bloed op het ijs. Ambulances langs de route, met zwaailicht. Helikopters in de lucht. Wat is dit toch allemaal!!!

Maar in de verte zie ik het bekende bruggetje bij Bartlehiem. He, he, eindelijk.....en dan roepen ze langs de kant...nog 13 km naar Bartlehiem, dan komt de klap met de dikke hamer hard aan. 't was niet de brug bij Bartlehiem, maar een soort gelijk bouwsel in Oude Leye. De voorraad druivesuiker en rozijnen slinken, maar het voer doet zijn werk. De kop overnemen en op naar het echte bruggetje. Ik denk wel met 70 man achter mekaar in V vorm. Niemand neemt de kop over, 't gaat niet snel, maar het bekendste bruggetje wordt gehaald. 't begint in tussen donker te worden. De aanmoedigingen van het publiek worden steeds heviger. Momenten van emotie overvallen me. Nu op naar het Mekka van het noorden - Dokkum. Voor een Stellingwerper een uithoek, maar nu het centrum van de wereld. Uit het donker zie ik op kilometers afstand de stad oplichten. Schimmen van uitgeputte rijders zie ik langs de route - opgezocht door de enorme schijnwerpers van de overvliegende helikopters. En dan kom je Dokkum binnen rijden. Duizenden en nog eens duizenden mensen langs de oevers van de Ee. En wat een feest. De zwaarste kalibers geluidsboxen produceren het maximale onder leiding van een soort dj. Hits van toen en nu, zelfs Gospels en St. Nicolaas versjes staan op het program. en de menigte zingt en host mee. Op elke binnen rijdende schaatser wordt gereageerd. 't is intussen zo rond een uur of zes. 't is dringen bij de vele koek en soopie tenten. Banken en stoelen zitten vol met schaatsers. Spontaan worden door vrijwilligers je dekens over de schouders gelegd tegen de kou. Getekend en afgemat maakt toch niemand haast om te vertrekken. Immers naar de Bonke is alles voor de wind. Het beeld van dit enorme Dokkumer stadion is op mijn netvlies ingebrand, en raak ik zeker en gelukkig nooit meer kwijt. En dan maar weer terug naar Bartlehiem windkracht 8 in de rug, aller aarde donker om je heen.....alles verergerd door het felle licht in de Dokkumer arena. Weer hoor ik mensen - rechts van mij vallen en kreunen. Ik heb het echt toch wel te doen met die massa die tegen de wind in, in het pikkedonker Dokkum nog moeten aandoen. Zij nog niet.....maar ik weet nu dat de wonden daar worden geheeld. 'T gaat snel voor de wind. Te snel - te overmoedig.....een scheur wordt me bijna noodlottig. Een pirouette naar voren en naar achteren, een halve draai en een enorme dreun - ik zag sterretjes door de dreun. Tegen de beschoeiing in de rietkraag van de Ee, ontdekte ik mezelf weer. Bril weg - muts weg - 1--meter richting Dokkum vond ik mijn zaakjes weer terug. Doeg

en op naar de Bonke.

De schijnwerpers op de Bonke waren zo verblindend, dat je zag daar bijna niks. Een scherpe bocht bij Oudkerk werd door velen niet opgemerkt. Men vloog dan ook zonder pardon het prikkeldraad in. Volgens mij moeten er nog stukken vel en vlees inhangen. Als je dat slagveld hoorde (zien kon je het niet).

Om kwart over 7 reed ik moe maar voldaan over de finish van mijn tweede elfstedentocht!!!!!!

DOOR : NYNKE BENEDICTUS

Een zucht van verlichting ging er door de kooi toen de deuren werden geopend. Dit scheelde weer een half uur in het donker rijden. 't Was toch minstens 30 minuten lopen voordat ik de schaatsen onder kon binden, dus het was nog half 10. Materialistisch was ik goed voorbereid; brood, drinken, chocola, lampjes, batterijen voor 2

nachten, 2 zaklantaarns, veters en teveel kleding. Ondanks dat m'n superkorte veters braken nam ik niet de tijd om ze te verwisselen. Dus maar een knoopje erin. Het knoopje kon natuurlijk niet door het schoengaatje, dus die rechterschoen knelde en zou volgens mijn voornemens tijdens de reis nog veranderd worden.

Een gezellig sfeertje onderweg, vreselijk enthousiast publiek, een goede organisatie van de elf stedenvereniging en ook nog ede eerste 60 km. voor de wind, zorgden ervoor dat ik de schoen vergat, en heerlijk kon rijden. Ik had natuurlijk van het thuisfront vele goede adviezen meegekregen oftewel, mijn enthousiasme werd getemd dat niet mijn verdere leven van het rijden van een elfstedentocht mocht afhangen. Dus regelmatig eten, regelmatig drinken, goed in de gaten houden als ik m'n tenen nog wel voelde en geen bevroeringsverschijnselen aan de ogen krijgen, dus regelmatig knippen en als ik niet meer kon

.....STOPPEN!!

En ja wel, in Sneek aangekomen werd ik met de neus op de feiten gedrukt. Ongeveer 10 meter voor mij, voel een wat oudere man en bleef roerloos op het ijs liggen. Na eerste hulp verleend te hebben had ik de schrik flink in de benen. Zo kon het dus ook!(deze meneer kwam vrij snel bij positieven en is naar het ziekenhuis gebracht).

Dus ik heb keurig in elk stadje wat gedronken. Vanaf Stavoren begon het pas echt. Flink tegenwind. Dus groepje zoeken, aansluiten en meegaan. En hoe rijd je dan, word er vaak gevraagd. Nou ja, je moet natuurlijk niet denken bij Stavoren "Ik moet nog 140 km". Maar "Hindelopen, oh, dat is maar 11 km. dat moet lukken!" Bij elke stad wordt je aangemoedigd door het publiek, dat doet je niet denken aan stoppen en vermoeidheid. In Stavoren had ik iemand bereid gevonden, te bellen naar Jacob waar ik mij bevond. Mijn ouders hadden goed gerekend en stonden bij Parrega mij op te wachten. Lekkere warme koffie. Tuurlijk heb ik me onderweg wel afgevraagd waar ik aan begonnen was, maar al rekenend, realiseert ik mij dat als ik zo doorschaatste voor 12 uur op de Bonke zou zijn. En dat kon morgen en overmorgen niet, dus dat moest vandaag gebeuren met dezelfde gedachtengang schaatste ik door naar Franeker. Ja, en toen ging het niet meer op. Want Dokkum en Bartlehiem lagen en liggen nog steeds op flinke afstand van Franeker.

Onder het motto: "Als we in Dokkum zijn, dan zijn we er en van de 70 nog maar 50 km. tegen de wind" klonk het op dat moment onder de schaatsters niet zo belastend meer. Na een mobiel telefoontje op het ijs en afspraken gemaakt waar we elkaar zouden ontmoeten, werd het al snel schemerig. Ondertussen was het half 6 geworden. Het werd steeds donkerder. De brede vaart ging over in een smal vaartje met een grootte scheur in het midden. De tegenwind hield aan. Maar het publiek bleef enthousiast en hulpvaardig. Bij elk bruggetje stonden vele vrijwilligers om te helpen, zelfs onder bruggetjes! Echt grandioos!

Regelmatig gingen mijn gedachten naar Trienke. Tijdens het schaatsen babbelen is veel gezelliger. Waar zou ze zijn?

In het donker rijden was ook een aparte belevenis. De een na de ander kwam in een scheur, en viel. Als je niet goed opleette, kwakte je er boven op. Het was ieder voor zich.

Wat hoorde je dus: Dreun, een vloek.....dreun.....enthousiast "jullie halen het nog wel!".....dreun.....mompelend "Gaat het?"enthousiast: "Kom op heren!" ik even zwaaien naar de kant "een dame?" "kom op dame!".....doffe dreun, een vloek...enthousiast "nog maar 10 km!" (heerlijk, nog maar 10).....dreun...oef, blauwe plek, opstaan en weer doorgaan.....nog 12 km....(12??? het was toch 10?)....Bartlehiem wacht op jullie.....10keer knippen met de ogen.....10 keer tenen aantrekken.....dreun....enz....

Okke, als je maar doorgaat, dan kom je er vanzelf, en zo ook bij Bartlehiem. Wegens de grote hoeveelheid kleding, had ik het absoluut niet koud, maar wel vreselijke dorst. Ice tee, normaal moet ik er niet aan denken, maar het was heerlijk. Zelfs warm water met suiker was niet te versmaden. Na bijgetankt te hebben begon de rit naar Dokkum. Iedereen was flink afgemat, dus iedereen zocht een rug. Ondertussen keek ik benijdend naar de schaatsters die de wind in de rug hadden. Die waren ook in Dokkum aangekomen. Maar waar lag Dokkum ergens. Niets vanaf de Dokkumer Ee deed mij vermoeden dat ik op Dokkum afging. Totdat er een haakse bocht kwam en toen zag ik licht, toen hoorde ik muziek.....nog even. Voor Dokkum heb ik geen woorden. Heel Dokkum danste. Het enthousiasme, de vriendelijkheid, de vrolijkheid, de gastvrijheid, wat bij ieder stadje aanwezig is, leek zich hier verzameld te hebben. Ik denk dat voor mij en voor iedereen meespeelde dat Dokkum het keerpunt van de wind en het keerpunt naar de finish was. Ondanks de beloftes van het publiek, dat echt alles na Dokkum van de wind was, kregen we nog windje tegen richting Altsjerk. Maar het bleef donker. Als je niet oppaste, schaatste je zo de rietkraag in. Om het zicht niet donkerder te maken, had ik de skibril even afgezet. Eindelijk kwamen de lichten van de Bonke in zicht. Wel een beetje wazig (door licht bevroren hoornvlies). Het was ongeveer 11 uur, dat de finish in zicht kwam. Wat een onthaal!! Nog even stempelen en de schaatsen uit. Maar door de knoop kreeg ik de schaats niet losser. Laat staan dat ik langere tijd met mijn handen bij de voeten kon komen. (gelukkig kreeg ik iemand zo ver, die de schaatsen voor mij uit deed). Helaas kon ik in de

menigte bij de Bonke geen bekenden vinden die er zeker wel gestaan hebben. Nadat de kaart ingeleverd was, zijn we nog even bij Trienke en Henk aangegaan om de dag te bespreken.

DOOR : GOSSE VENEMA

Er is van de redactie aan mij gevraagd een stukje te schrijven over de Friese Schaats Elfstedentocht. Even voorstellen: Gosse Venema, Oppers 108 te Sonnega. Beroep: kok in het M.C.L te Leeuwarden. Hobby's: schaatsen, fietsen en skeeleren.

Zaterdag 4 januari was het dan zover. Het overrompelde mij wel een beetje, want het was nog maar de vijftiende dag van deze winter. En had nog maar twee keer deze winter op natuurijs geschaatst, toch wel wat kort he.

De voorbereiding ligt dan ook op Thialf in Heerenveen, waar ik 1 a 2 keer in de week heen ga te schaatsen. Op vrijdag 3 januari kon ik de startkaart afhalen uit Leeuwarden en dan begint thuis de voorbereiding. Zoals de schaatsuitrusting bij elkaar te rommelen, plus het voedselpakket te verzorgen. Vrijdagavond om 10 uur op bed en zaterdag 's morgens om 3 uur op, en ook nog goed geslapen. De schaatskleding aan, en een goed ontbijt en op weg naar Leeuwarden.

De wedstrijdrijd(st)ers starten om half 6, en de toerrijd(st)ers vanaf 05:40 tot ongeveer 10 uur.

Er werd om de 10 minuten gestart in groepen van 1000 schaats(st)ers.

Ik met startnummer 3132 kon starten om 06:10, groep 4, lekker vroeg dus.

Van Leeuwarden naar Stavoren ging vrij gemakkelijk van de wind. Van Stavoren naar Dokkum alles in de wind, lekker afzien dus, daar hou ik wel van.

Maar toch tussen Berlikum en Bartlehiem nam de verzuring toch een beetje toe. Als voeding neem ik altijd krentenbolletjes met honing mee en energiedrank, je moet namelijk om het uur wel wat drinken en eten. In Dokkum aangekomen om ongeveer 4 uur, heb ik maar even een korte pauze ingelast, grandioos wat was het daar een feest, k'heb er heerlijk een half uurtje van genoten.

Om kwart over vijf arriveerde ik over de finish in Leeuwarden, gelukkig nog redelijk goed op de been. In de Friesland hallen (het FEC) de stempelkaart ingeleverd, en nog veel nagepraat met vele vrienden en bekenden. Het was mijn derde Elfstedentocht, en kan terug zien op deze geweldige tocht die ik nooit had willen missen.

DOOR: TRIENKE ELSHOF-WITTEVEEN

Op donderdagmorgen om 11 uur zei Kroes: "t giet oan". Ik was totaal in rep en roer, nauwelijks getraind en over twee dagen al!

Vrijdag de kaart opgehaald, spulletjes in de rugzak en om 9 uur op bed. Zaterdag, na een zo goed als slapeloze nacht, om half 5 opstaan en om 5 uur met mijn broer en schoonzus richting Leeuwarden. Daar moesten we in de kooi wachten, de spanning nam al aardig toe. Om 7 uur mocht ik starten, mijn broer 10 minuten eerder, op de Zwette onderbinden en schaatsen maar, het donker in. Dat moest eerst erg wennen, overal dwarrelden schaatsers om je heen. Bij elke brug of woonboot stonden mensen aan te moedigen met lichten, fakkels en muziek. Zo kwamen we van de wind al vlot in Sneek aan, daar begon het licht te worden, veel kluunplaatsen waar je op en af geholpen werd en veel aanmoedigend publiek. Door Ijlst richting Sloten, daar maakten we voor het eerst kennis met de wind, het tempo zakte meteen flink. Op het Slotermeer zag het ijs er mooi uit, maar je zakte er makkelijk met de schaatsen in weg en dan stond je stil, dus ik lag al gauw op m'n knieën, vanaf Sloten naar Balk kwam ik aan de praat met een man die zei: "Ik hoop maar niet dat ik val", het volgende moment bleef ik steken in het ijs en viel met m'n hoofd met een klap in de sneeuw. Ik was nog wat dizzy, maar toch maar weer verder. Bij Balk de Luts op, ik zag nog wel wat sterretjes, maar voorbij de Galamadammen richting Stavoren trokken die gelukkig weg. Dit was het laatste stuk voor de wind dus nog even genieten. In Stavoren nog een hapje gegeten en gezeten, maar je werd al snel koud dus maar weer verder. Nu moesten we tegen de wind. Tussen Stavoren en Hindeloopen reed ik m'n broer achterop. Samen schaatsten we naar Hindeloopen, de mensen zochten elkaar op, om achter elkaar te rijden, gelukkig werden we overal aangemoedigd, dat doet je wel goed. Van Hindeloopen naar Workum was pal tegen de wind, hoewel het niet ver was, werd het nu wel zwaar, er werd veel gewisseld want niemand wou meer op kop, soms ging er weer eens een snel groepje voorbij en dan maar weer aanhaken. Hier en daar waren kluunplaatsen, daar werd veel aangemoedigd. Van Workum naar Bolsward was zwaar, maar in Bolsward was veel publiek, dat was wel moooi. Ik was nu op de helft, het was 1 uur dus ik had nog wel tijd voordat het donker zou worden.

Voorbij Bolsward had mijn broer het wel even gehad, zelf had ik zo iets van "doorgaan", dus toen hebben we elkaar losgelaten. Richting harlingen kon ik met een snel groepje mee, dus dat schoot lekker op. In Harlingen moesten we op verschillende plaatsen klunen en was het ijs ook vrij slecht, vanaf daar was het pal tegen de wind. Ik kon met het zelfde groepje weer verder schaatsen dus we waren zomaar in Franeker. Het wast toen ongeveer kwart over drie. Ik dacht dat we er toen al 150 km op hadden zitten!

Binnenkomen in Franeker was prachtig, iedereen zong en deinde op de muziek, ik heb daar staan te swingen op het ijs, prachtig was dat. Toen ik uit Franeker wegging, keek ik nog eens goed o de kaart en zag dat we nog maar 129 km hadden geschaatst, tegenvallertje dus, maar goed.

Even wat chocomel en energiedrank gekocht voor de grote reis naar Bartlehiem. mijn streven was om daar voor het donker te zijn. Vanaf hier was alles tegen de wind, lange slierten van groepen schaatsers gingen voort, bijna niemand wilde voorop schaatsen, soms ging het haast stapvoets. We kwamen onder allerlei betonnen brugjes door, die vol stonden met mensen die ons aanmoedigden en we kregen thee langs de kant, heerlijk.

In Berlikum was een geheime controle daar zeiden ze, dat Bartlehiem nog 25 km was, wat een eind nog, het ging nu erg traag. De Blikvaart was erg slecht en bij elk bruggetje zaten we al te kijken of we Bartlehiem al zagen, maar nee. Bij de Oude Leie weer klunen, nog 15 km. We kregen hier veel thee, ze zeiden ons steeds hoe ver het nog was. Nog 10, nog 8, nog 5, nog 4, nog 3 nooit geweten dat 3 km zo lang kon duren. Het laatste stukje was erg slecht, het werd donker.

Maar toen schaatsten we dan toch op het beroemde bruggetje af, wat een feest!!

Het was haf 6 en het werd nu inmiddels echt donker. Ik zocht nog naar een tentje om chocomel toen er ineens geroep was, het waren een vriendin met haar zus, die waren helemaal in de stemming, ik heb daar even lekker gestaan te kletsen en voelde me opperbest. Daarna op naar Dokkum, de vaart was erg mooi, er waren veel mensen langs de kant met licht en muziek en veel mensen met thee. Vanuit Birdaard was het nog 8 km. ik had een man gevonden met een mijnlamp waar ik mee kon schaatsen, alleen ik werd omver geschaatst en toen was ik hem kwijt, een zere heup maar kom op, weer verder.

In de verte kon je Dokkum al zien (en horen)

Dokkum was prachtig, gezellig, ontroerend, je deed de handen omhoog en iedereen schreeuwde en zwaaide naar je. Ik heb hier geprobeerd Henk te bellen maar het enige wat hij hoorde was muziek, lawaai en schreeuwende mensen, even later kon ik met hem praten, ik zei nog ongeveer 2 uur onderweg te zijn (het was toen 7 uur). Ik had niet in de gaten dat het zoveel scheelde na al die uren tegen de wind om voor de wind te schaatsen, wat een genot! Om 7.45 uur was ik weer in Bartlehiem, nu het laatste stukje nog, maar wat een domper, toch nog 4 km pal tegen de wind in, het ging nu echt stapvoets, ik had ook geen zin meer om harder te gaan. We werden weer flink aangemoedigd "Nog 200 meter en onder het bruggetje door en dan heb je alles voor de wind", daar was Oudkerk al, nog een geheime controle, ook hier was het flink feest. Lekkere kopjes thee en op naar de laatste 8 km naar Leeuwarden echt voor de wind. Wat gingen we lekker hard, de lampen al in zicht, het was nu echt genieten van de laatste meters naar het kruisje, overal nog aanmoedigingen, toen nog een flauwe bocht, de lampen van de finish waren behoorlijk fel, verschillende mensen vlogen daar de wal op, omdat ze de bocht niet zagen met alle gevolgen van dien.

Eindelijk de finish! Allemaal juichende mensen. Ik wou graag de finischlijn kussen net als 11 jaar geleden met Nynke. Dus voor de lijn op de knieën, de mensen vonden het prachtig, 3 keer de lijn kussen, toen nog een keer vegen met de handen, en toen een grote sprong over de gele lijn. He, he, eindelijk in Leeuwarden. Nog even afstempelen, daarvoor moest je bij een trap op klunen, nou dan begint de vermoeidheid toe te slaan. Na Henk opgespoord te hebben zijn we naar de Frieslandhal gegaan. Daarna hebben we nog een tijdje bij de finish gestaan om te kijken, en toen lekker naar huis. Op deze tocht terugkijkend had ik dit niet graag willen missen. De spierpijn en vermoeidheid was ik snel weer vergeten en wat dan blijft is de herinnering aan een fantastische tocht met hartverwarmende reacties en aanmoedigingen, die ik hopelijk nog een keer in mijn leven mag schaatsen!

DOOR: SAKE VENEMA

"It giet oan" 4-1-97. Dat waren de woorden van Kroes. Eindelijk na 11 jaar wachten en trainen weer eens een elfstedentocht. Als je al wat ouder word zoals ik, 54 jaar en altijd fanatiek schaatser bent geweest, dan kijk je wel naar een strenge winter en daarbij de elfstedentocht.

Je weet voor je zelf, als je 60 jaar of ouder bent, dan wordt het steeds moeilijker om hem nog een keer uit te rijden. Want daar gaat het toch om. In 1996 dachten we allemaal dat het zou doorgaan, we waren er goed klaar voor. 2 a 3 keer per week naar Heerenveen te trainen, en zo gauw er natuurijs is, dan zoveel mogelijk tochten rijden, want dat is de beste training. Daar krijg je inhoud van. Ik heb de elfstedentocht nu 3 keer gereden, ook uitgereden, 1985 - 1986 en 1997, dit was wel de zwaarste van deze drie tochten.

Die van 1963 was nog zwaarder. Toen in '63 was ik 21 jaar en in militaire dienst. Ik had toen graag mee willen doen, maar kreeg geen verlof, we hadden ons die dag opgegeven voor militaire wedstrijden in Brabant, en daar moesten we aan meedoen, ik weet nog, dat ik daar toen zesde werd.

Nu de tocht van '97. Als je aan de elfstedentocht mee wilt doen, moet je lid zijn van de vereniging. Ik ben vanaf mijn 18e jaar al lid. Start no. 942, dus mag ik al vroeg starten. De dag van tevoren moet je inschrijven en krijg je een startkaart enz.

Dit inschrijven is opzich al een hele belevenis. Je treft dan weer oude maten, die je soms jaren niet meer hebt gezien. Ook het gebeuren rond om de tocht is iets aparts. Hiermee bedoel ik de commercie, hoe razend snel die er op inspelen, dit hou je bijna niet voor mogelijk.

's morgens om 3 uur stond ik al naast mijn bed, van slapen komt toch niks, dus maar aankleden. Dit is opzich al een probleem. Het is heel moeilijk om precies zoveel kleren aan te trekken, dat je niet te koud maar ook niet te warm wordt. Dan moet je goed eten. 's morgens om 3 uur wil dat niet zo best, maar je moet zoveel mogelijk naar binnen werken.....brinta met veel melk en suiker dat gaat nog het beste.

Dan per auto naar Leeuwarden. Nog enkele schaatsters onderweg opgepikt en op naar Leeuwarden. Hier aangekomen moet je je in de kooi van je start no. begeven. Als de hekken los gaan moet je ongeveer 2 km. lopen naar het ijs. Je wordt dan direct al heel enthousiast aangemoedigd en dat gaat de hele dag door. Ik begrijp nog niet hoe ze het vol kunnen houden. Volgens mij hadden de mensen op de wal het zwaarder door de kou enzo, dan de schaatsters. Goed, we zijn op weg naar Sneek. Het is dan nog donker en een lang kaal stuk. Dus op enkele valpartijen na, niet zoveel te beleven. Na ongeveer 20 km. kom je Sneek binnen. Ondanks dat het nog steeds donker is, is heel Sneek al op de been, overal muziek en mensen die je steeds maar willen helpen als je b.v. bij het klunen niet snel genoeg bij de wal op komt. Dan tillen ze je de wal op. Via IJlst, wat een heel mooi stadje is, op weg naar Sloten, over het Slotermeer kreeg je voor de wind zoveel vaart, dat je eigenlijk niet meer hoefde te schaatsen. Er waren schaatsters bij die dachten dat ze zo naar de finish zouden glijden, nou die kwamen van de koude kermis thuis. Van Sloten naar Stavoren nog steeds voor de wind. Ondertussen was het licht geworden. In Balk op de Luts, dit is een smalle sloot door Balk, ben ik voor het eerst gevallen, dat kwam zo: Een andere rijder wilde mij passeren, hierbij kwam hij in een scheur terecht, waar door hij viel, hierdoor raakte ik ook ten val en wel boven op hem. De man zei geiriteerd; 'waarom val je nou boven op mij', waarop ik zei: 'had je maar niet eerst moeten vallen'. Hij is kwaad door gereden.

In Stavoren aangekomen zag ik hem weer terug, hier hebben we samen chocolademelk gedronken, op zo'n dag blijf je niet kwaad. Stavoren was bereikt, nu kwam het er op aan, want de wind was nu pal tegen en het waaide hard en dat zou zo ongeveer 100 km. naar Dokkum toe zo blijven, we gaan nu richting Hindeloopen. Een heel mooi stadje, echt een stadje om bij de zomerdag eens naar toe te gaan. Hier is ook het schaatsmuseum. Van Hindeloopen naar Workum dat ging ons nog vrij vlot af, na wat gegeten te hebben gingen we op naar Bolsward, hier aangekomen begint eigenlijk het feest van de elfstedentocht. Vanaf hier doet iedere stad zijn best om de stad te zijn met het mooiste feest. Bolsward ligt precies op de helft van de 200 km. dus vanaf hier, kun je beginnen met aftellen. Nu gaan we richting Harlingen en Franeker. Eerst komen we Kimswerd nog tegen, waar de dames ons stonden op te wachten met broodjes en warme koffie. Dit hadden we ook wel nodig want het was nog steeds zeer koud en de wind deed nog heel goed zijn best. Ik zelf was zo koud, dat ik in Kimswerd van het ijs ben gegaan om extra kleren aan te trekken, die de dames voor de zekerheid hadden meegenomen in de auto. Hier heb ik ook naar het thuisfront gebeld, hoe het ging en waar ik was. Dat het wel zwaar was, blijkt wel uit het volgende: 'ik schijn door de telefoon te hebben gezegd, dat ik bij een volgende elfstedentocht niet weer mee zou doen en mijn lidmaatschap in zou leveren. (Toen ik 's avond thuis kwam, was ik dat al weer vergeten en zei dat het wel zwaar was, maar komt de volgende elfstedentocht binnen 10 jaar, nog een keer, dan doe ik toch weer mee, dan wordt het ook zeker de tijd om je lidmaatschap no. in te leveren zodat een jongere rijder een kans krijgt).

Goed we gaan nu op weg naar Franeker, dit is een van de steden waar geweldig feest wordt gevierd. Je weet niet wat je overkomt. Op het ene moment ben je koud, op het andere moment ben je warm soms krijg je tranen in je ogen zo leven de mensen met je mee. Iedere rijder wordt aangemoedigd, niemand wordt vergeten, in zulke steden wil je graag iets langer blijven maar dat gaat niet want dan kom je niet aan de finish.

Als je Franeker uit komt, dan krijg je pas te maken met de echte elfstedentocht, het lijkt wel of je op de noordpool beland. Hier op de kale vlakten, waait het nog harder en staan hier ook weinig huizen langs de kant. Toch sta je versteld hoeveel mensen hier midden in het polderlandschap, je nog staan aan te moedigen. Dat heb je op dit stuk tussen Franeker en Bartlehiem ook nodig, want hier komt het er echt op aan. Je hebt ongeveer 140 km. geschaatst, dus het beste gaat er al een beetje af, hier en daar zie je dan ook schaatsters aan de kant in het riet zitten. Totaal uitgeput en verkleumd. Toch zullen ze doorgaan, want ze willen dat kruisje halen. We zijn dus op weg naar Bartlehiem.

Onderweg vraag je hoe ver is het nog naar Bartlehiem. Nog 10 km hoor ik zeggen. Een tijdje later vraag ik weer hoe ver nog? nu hoor ik nog 12 km! nu begrijp ik er niets meer van. Ik vraag dan ook maar niet weer, we zien het vanzelf wel. Eindelijk komt Bartlehiem in zicht, je rijdt het nog niet binnen, maar je hoort het wel, de muziek komt je al van heel ver teemoet. Het laatste stuk reden w in een grote groep, dit rijdt een stuk gemakkelijker. In Bartlehiem aangekomen, ging de hele groep hier aan, om feest te vieren. Want dat kunnen ze daar hoor. Ik heb gehoord, dat het een dag later zondag 5 januari er de hele dag nog hartstikke druk is geweest. Op weg naar Dokkum, wordt het ook weer donker, plotseling ondek ik, dat mijn maten er niet meer zijn. Ik rijd alleen. Ik dacht, toch maar doorgaan, want ik had nu de slag goed te pakken en had niet veel last meer van de kou. Maar alleen rijden is toch zwaar, vooral met die harde wind nog steeds pal tegen. Al bijna 100 km. lang. Nog steeds overall mensen langs de kant met lantaarns en tractors, om je bij te lichten. Dit werkt ook wel eens averechts. Je wordt dan verblind waardoor veel rijders gevallen of in de wal zijn gereden, met alle gevolgen van dien.

Goed, we naderen Dokkum. Dit geeft je vleugels, want je hoort van verre de muziek al. Toch is het nog een geweldig zwaar stuk. Je moet je zelf steeds oppeppen je hoort steeds maar weer die muziek en je denkt dat je er nooit komt. Eindelijk ben je er dan. Ongeveer 1 km. voor Dokkum, staan de mensen al rijen dik langs de kant je aantemoedigen. Ze schreeuwen je vooruit, wie niet meer kan wordt gesleept want komen zullen ze er! Het is zo'n groot feest in Dokkum. Als je het niet meegemaakt hebt, heb je er geen voorstelling van. Heel Dokkum swingt, de burgemeester, de politie, iedereen doet mee.

Je gaat gewoon een beetje rustiger rijden om maar zoveel mogelijk te kunnen genieten van het feest. Dokkum spant beslist de kroon wat feesten aangaat. Bij de stempelplaats aangekomen dacht ik eindelijk - eindelijk verlost van die harde wind. Ik ben even op een bank gaan zitten, want ik was toch wel moe. Direkt kwamen er mensen naar mij toe met een deken en warm drinken. Allemaal gratis, je weet gewoon niet wat je meemaakt. Maar je moet weer verder. Het laatste stuk, nog 24 km naar Leeuwarden. Rustig ben ik Dokkum uitgereden om nog even na te genieten. Na 500 meter, dacht ik, ik ga nog een keer terug, ik dacht dit is zo mooi en wie weet maak je dit wel nooit weer mee. Zo gedacht, zo gedaan.

En dan op weg naar Leeuwarden, nu ging het eindelijk voor de wind. Wat toch ook nog weer moeilijkheden gaf, want nu kreeg je door de wind te veel vaart en met de vele scheuren in het ijs en het was toch wel erg donker, moest je wel voorzichtig rijden. Veel schaatsers zijn op het laatste stuk nog lelijk gevallen. Vaak door moeheid of te hard willen rijden. Voor de tweede keer Bartlehiem gepasseerd, en op weg naar Oudkerk. Dit is wel niet een van de elfstedenplaatsen, maar hier is vaak nog wel een controle en wel een geheime controle, en deze moet je niet missen, anders is het toch nog voor niets geweest, nou voor niets. De mooie dag kunnen ze je niet meer afnemen. Soms heb je het zo'n dag zwaar en denk je waar ben ik aan begonnen, maar het is een kwestie van doorzetten, de blik op oneindig, en het verstand op nul. Zo is het met de elfstedentocht niet. Je moet 100% gemotiveerd rijden en steeds de kop er goed bij hebben. We zijn nu bijna in Leeuwarden, in de verte zie je de lichten al branden, dus er opaf. Dit laatste stuk gaat dan ook vanzelf. Zeer voldaan kom je dan in Leeuwarden over de streep en je laat het gejuich van de mensen over je heen komen, nog steeds zijn ze er en nog steeds moedigen ze je aan, nog net zo hard als 's morgens vroeg. Op zo'n moment krijg je het bijna even te kwaad. De schaatsen kunnen na een zeer lange dag, onderweg, wat ook nog moeilijk gaat, alles stijf en bevroren. Nu het laatste stempel halen (7 uur), dus precies 12 uur onderweg geweest. Met de bus naar de hal en de stempelkaart inleveren voor het verdiende kruisje. Als je goed bekijkt, is het ook nog maar een heel gewoon dingetje. Ik heb er wel mooiere medailles bij!

Maar ik zou ze voor geen goud willen missen. Mijn maten heb ik 's avonds niet meer terug gevonden, ze zijn met de trein naar huis gegaan. Ik zelf met de auto. Bij de auto aangekomen moest ik opeens nodig plassen daar sta je midden in Leeuwarden. Ik dacht zo maar op straat, het is toch donker, maar dat ging nog niet zo gemakkelijk, koude handen en al die brocken. Het ging nog net goed anders was ik nog met een natte broek thuis gekomen. Een paar weken na de elfstedentocht trof ik op de ijsbaan in Heerenveen een paar dames die ook de tocht hadden gereden. Ze zeiden tegen mij hoe is het gegaan. Ik zei "Vrij goed, ik was om 7 uur binnen". En hoe is het jullie afgegaan vroeg ik. "We mochten pas om 10.20 uur starten, en hebben vanaf Harlingen in het donker gereden en we waren om 11.50 uur in Leeuwarden. Ik dacht bij mij zelf, dat is toch wel een grote prestatie, bijna net zo groot, dan de elfstedentocht winnen.!

DOOR:BEREND BRUMMELMAN

Donderdagochtend om 11.00 uur, op 2 januari, ben ik even thuis (op de Oppers 112), wanneer de aangekondigde extra t.v.- uitzending over een eventuele elfstedentocht begint. Met de familie genieten we van een kop koffie met appeltaart, want er is een verjaardag te vieren, de mijne. Vol spanning luisteren en kijken we

naar het moment, dat voorzitter Henk Kroes het besluit van het elfstedenbestuur met de rayonhoofden bekend zal maken. En ja hoor: het licht staat op groen!

Vanaf dat moment komen er een paar hectische dagen. Op donderdagavond nog de verjaardag te vieren met o.a. veel telefoontjes van vrienden en kennissen, die al een voorbeschouwing geven over de tocht der tochten. Het toeval wil dat voor zaterdagmiddag 4 januari een traditionele schaatspartij op Thialf stond gepland. met een aantal sportvrienden is dat elk jaar begin januari vaste prik. Een van deze vrienden telefonisch: "jij gaat er zaterdag wel een heel groot schaatsfeestje van maken". in ieder geval, Thialf geschrapt en in plaats daarvan, de Tocht der tochten.

Op vrijdag is het weer een normale werkdag in de praktijk rond Wolvega. De laatste dagen is er geen tijd meer geweest voor schaatstraining. In de loop van de middag een retourtje met de trein van Wolvega naar Leeuwarden. In het FEC gebouw, het startbewijs en de stempelkaart gehaald. Het leuke van dit "verplichte onderdeel" is, dat je diverse gelijkgestemde sportmakers ontmoet: sportvrienden (roeiërs) vanuit je vroegere studententijd en dorps- en streekgenoten die je recenter hebt leren kennen. Vrijdagavond thuis, volgen de laatste voorbereidingen. Alles wordt klaargelegd om efficiënt met zo weinig mogelijk bepakking de 200 km lange tocht te kunnen schaatsen.

Qua voedsel neem ik voldoende mee. Vocht zal onderweg aangevuld dienen te worden. Zaterdagochtend om half 6 begint de dag. Tijdens aankleden en ontbijt zie ik de start van de wedstrijd op t.v. Ik kom dus al aardig in de stemming. Om half zeven op het station voor de trein die bijna een half uur vertraging heeft. Hoewel gefoeterd op de NS door sommigen, is er toch ruim begrip. Ik heb zelf nog nooit zoveel mensen op het station in Wolvega zien wachten op de trein, honderden. Om 08.15 uur sta ik op het ijs en vertek op de Zwette richting Sneek. In beginsel rij ik de tocht veel alleen: Wanneer ik een inzinking zou hebben, hoeven tochtgenoten niet op mij te wachten en omgekeerd, ik niet op hen. Verder is een belangrijk uitgangspunt voor mij, om te rijden op "heel houden". Vooral dit laatste is van wezenlijk belang gebleken. De vele uitvallers die deze tocht heeft gekend, zijn te danken aan het forceren van je krachten op het middenstuk. Vanaf Stavoren is de harde wind grotendeels pal tegen, hooguit schuin tegen. Indien je dus niet voldoende ijsschaatskilometers voorbereiding hebt kunnen maken, zoals velen, en ook de schrijver van dit stukje, wees dan voorzichtig met je krachten!

Wat betreft het alleen of in groepsverband rijden, hoeft dit niet letterlijk te worden opgevat. Je treft onderweg dikwijls mensen met wie je prettige contacten hebt, of het nu schaatsers zijn of publiek of een van de vrijwilligers. Pers slot van rekening staan alle mensen deze dag de goeie kant op, een groot sportfeestje! Zo tref ik in Sneek voor het eerst de Nijelaamster Ziel-groep. In het zuiden van de provincie schaats ik nog een stuk met hen op. Tot twee keer toe wordt ik door supporters van de Ziel-groep, van koek en zoopie voorzien. Bij Balk en bij Tjerkwerd. In Franeker neem ik een wat langere stop, hier staan Gertrud en Julius met nog meer familie mij te supporten. Wat extra energiedrank en een foto samen met Julius op het ijs geven voldoende energie om de straffe N.O.-wind te doorstaan. voor Bartlehiem is intussen de duisternis ingevallen. De snelheid is aanzienlijk vermindert. Met de wetenschap dat het na Dokkum bijna alleen nog maar meewind is, kan het niet meer mis gaan. Een valparij op de terug weg had nog roet in het eten kunnen gooien. De enthousiaste menigte in Dokkum geeft de ervaring als van sporthelden die een vol stadion komen binnen lopen/schaatsen, wat een feest! Na het stempelen en een laatste koek en zoopie schaats je "het stadion" echter weer uit. Na ongeveer 13 uur wordt Leeuwarden weer bereikt. Het elfstedenkruisje is verdiend, en intussen ontvangen op 5 maart 1997.

(supporter Julius, met zijn vader Berend Brummelman, in Franeker)

VREEMDE GEBEURTENISSEN BIJ EEN ELF STEDEN TOCHT

Er werd mij eens verteld, dat aan iedere *„Elf steden tocht*,
Ook wel door buitenlanders, wordt meegedaan en bezocht!
Mensen die ook, aan iets groots graag meedoen, en hun krachten wijden.....
Vreemde gebeurtenissen zijn dan soms ook niet te vermijden.....

Zo ging er dan in 1986, ook een vrolijke Spanjaard, aan meedoen!
en starte in *Leeuwarden*, op de zesentwintigste februari, in eer en fatsoen....
De man reed en gleed,.....en had gehoord van *Bartle-hiem*.
Dat was die keer, het eindpunt...en heel intiem...
Hoopte hij dat ook hij, de tocht kon volbrengen
\\Dan kon ook hij, zich bij de groten der aarde, mengen...
Maar helaas, de man, werd na de tocht,....*als vermist* opgegeven...en niemand kon
zeggen, waar deze *SINTERKLAAS* was gebleven.
Doch , na een maand, kwam er een blij bericht, uit Israël.....
Aan het Elf-steden-tocht bestuur, het was met de vermiste, redelijk wel!

Wat was er gebeurd?
Wel de man, was vreemde vaarten, al maar rijdend ingegaan.....en had allerlei
kanalen bereden.....vol moed!
en heel spontaan, bleef, de man steeds maar doorrijden.... en hield een goed
zin... maar.....in begin maart...viel plotseling ...de *dooi in*...toen zwom hij maar
verder.....al denkend:”Ik moet naar *BARTLEHIEM* toe...en dat ligt toch, in
Israël..als ik het nu eens zwemmende doe?????????

En zie op 26 maart...klom uit een Israelische vaart...en zwemmende man...hij had,
schaats kleding an
En zie toch wat een “wonder” hij had de schaatsen nog onder
En hij kwam toch op de zesentwintigste aan....
Het A.N.P heeft hier nog melding van gedaan.....

Alles klopte zo wat, in *Leeuwarden* was de start, hij had *BARTLEHIEM*
met *BETLEHEM*.....verward...

Ik wist hier, al heel lang van, en door mijn Elf steden tocht koorts,
vertel ik nu pas hoe raar, of het soms lopen kan
(gemaakt door Siep Woudstra in feb. 1996)

Het jaarlijkse "avondje-uit" van de Stuyvesantweg en De Weeren. Vrijdag 28 februari

Dit jaar hadden Jan v.d.Vegt en Truus Reuvekamp de beurt om wat te gaan regelen.

Als locatie was deze keer het "Dorps-centrum" in Oldetrijne genomen en daar werd de buurt om 20.00 uur verwacht.

Om de gasten een beetje te misleiden werd verzocht om garen, een knoop en een ui mee te nemen.

Men begon met koffie en cake, zo kon je eerst even gezellig bijpraten. Toen iedereen zo'n beetje binnen was, werd men in groepjes van drie of vier personen verdeeld.

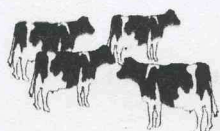
Truus en Jan wilden de parate-kennis een keer testen en hadden 50 pittige "algemene" vragen bedacht. Het werd een uurtje van zuchten en steunen en "hoe was het ook al weer". De vragen waren op drie bladen gezet en om dat goed bij elkaar te houden moest men daarvoor de meegebrachte knoop en de garen aan vastbinden.

Vier personen hadden hun spulletjes "vergeten" en krijgen daarom de eer om dit avondje-uit het volgend jaar te organiseren.

Na de vragenlijst ingeleverd te hebben, kon men zich te goed doen aan een keurig verzorgd koudbuffet, (door beheerder Richard Boers verzorgd, onze complimenten), er zat van alles bij: Twee verschillende salades, verschillende soorten vis, en alles versierd met allerlei vruchten en zelfs enkele bijzondere vruchten die niet iedereen van naam/ eetgewoonte kende een van de gasten gooide zelfs het vruchtvlees weg en begon druk aan de pit te eten,tja, als je dat nu niet dagelijks eet.....

Tussendoor werd er gestreden voor de "sjoeler" en "melker" van het jaar 1997.

Voor sjoelen kreeg men 1 keer alle stenen om zo hoog mogelijk punten te halen, hier ging de prijs naar dhr. Thomas en mevr. Reuvekamp.

Het koeienmelken was een kunst apart. Er was voor een houten-koe gezorgd, met daaraan een bak met water, met 4 spenen. Men kreeg 1 minuut de tijd en dat bleek voor sommigen toch een hele lange minuut te zijn.

Het eerste dier-onvriendelijk-optreden kwam op naam van "boer" Witteveen te staan, hij trok zo hard, dat de koe zijn speen verloor,gelukkig melken de boeren tegenwoordig niet meer met de hand....., want je moet maar als koe bij Witteveen op stal staan,toch?

Gelukkig voor Witteveen overkwam het nog een paar personen.

Er bleken ook een paar dames (Speerstra en Bouma o.a.) het nogal moeilijk te vinden om de emmer rechtop te laten staan. Het werd daarom onder de koe een lekker nat-zooitje.

De beste melkers 1997 zijn uiteindelijk geworden:

mevr. Sita Huitema en dhr. Binnema, hen werd een certificaat uitgereikt.

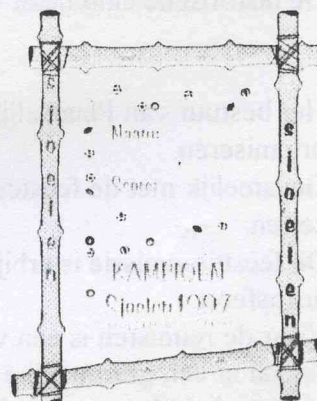

Na deze spelletjes werden om ongeveer half twaalf de prijs-winnaars van de puzzel-ronde bekend gemaakt: De heren Speerstra en Bouma en de dames Witteveen en Speerstra hadden de meeste antwoorden goed, zij kregen een prijsje.

Tevens werden alle meegebrachte uien aan dhr. Witteveen toebedeeld, omdat hij als eerste de koe zo "dier-onvriendelijk" gemolken had.

Men mag terugkijken op een geslaagde avond en tot diep in de nacht bleven de laatsten nog gezellig nazitten.

Namens de gasten: Janneke v.d.Vegt.

VOLGEND JAAR REUNIE TIJDENS DORPSFEEST IN SONNEGA-OLDETRIJNE

(Verslag overgenomen uit de Stellingwerf van woensdag 15 januari 1997)

OLDETRIJNE-In het kader van het vijftig jarig bestaan van Plaatselijk Belang Sonnega/Oldetrijne zal een reunie gehouden worden op zondag 15 juni 1997 in Oldetrijne. Het bestuur van Plaatselijk Belang nodigt een ieder uit om deze reunie voor inwoners en oud-inwoners van Sonnega en Oldetrijne bij te wonen.

De gouden jubilaris heeft in november reeds een avond voor de inwoners uit Sonnega en Oldetrijne georganiseerd.

Toen is er een dia-klankbeeld gepresenteerd, hetgeen zeer in de smaak is gevallen.

De historische club heeft hier destijds veel tijd en energie in gestoken.

Het bestuur van Plaatselijk Belang vond het toch ook nodig om iets voor de oud-inwoners te organiseren.

Gezamenlijk met de feestcommissie Sonnega/Oldetrijne is besloten om een reunie op touw te zetten.

De feestcommissie is erbij betrokken omdat de reunie plaats vindt tijdens het jaarlijkse dorpsfeest.

Voor de reunisten is een voorlopig programma opgesteld.

Zo zal er een gezamenlijke kerkdienst worden gehouden. Ook het geprezen dia-klankbeeld zal in (on)gewijzigde vorm wederom worden gepresenteerd.

Daarnaast is er gelegenheid om deel te nemen aan een broodmaaltijd.

Voor nadere informatie en aanmelding (voor 1 maart a.s.) kan men terecht bij Grietje Postma, telefoon: 0561 499225.

De korte voorbereidingsperiode staat niet toe om iedereen persoonlijk uit te nodigen.

Daarom wil de organisatie iedereen oproepen onder het motto 'zegt het voort....zegt het voort' alle belanghebbenden op de hoogte te stellen.

Het bestuur van plaatselijk Belang en de feestcommissie van Sonnega-Oldetrijne hoopt op een grote deelname en een zeer geslaagde reunie.

DORPSFEEST 1997

Vorbereidingen

De voorbereidingen voor het Dorpsfeest zijn in volle gang. Vandaar dat u op deze bladzijde enige mededelingen aan kunt treffen.

Dorpsfeest 1997

13, 14 en 15 juni

Thema

Omdat Plaatselijk Belang dit seizoen haar 50-jarig bestaan viert, is het de bedoeling dat het Dorpsfeest in een historisch jasje wordt gestoken. Met andere woorden we gaan terug in de tijd. De exacte titel willen we op dit moment nog niet kwijt.

Playbackshow

Langs deze weg willen we u alvast melden dat er op vrijdagavond weer een Playbackshow wordt gehouden. Aanmeldingen kunnen vanaf nu plaatsvinden. Bij voldoende deelname kunt u ook meedoen aan de Soundmixshow. Hebt u hiervoor belangstelling, geef dit dan z.s.m. door aan de feestcommissie.

Vrijwilligers gevraagd

In de vorige dorpskrant is een oproep gedaan voor vrijwilligers. Er hebben zich reeds enkelen opgegeven. We kunnen nog wel wat meer hulp gebruiken bij het opbouwen en afbreken van o.a. de tent. Dus geeft u zich op.

Advertenties programma-blad

Ook dit jaar zal er een programmablad verschijnen. Er bestaat de mogelijkheid om advertenties te plaatsen. De kosten voor een A4-tje bedragen slechts f 50,--. Voor een half A4-tje betaalt u f 25,--; enz. Heeft u belangstelling, meldt dit dan vóór 30 maart a.s. **15 april**

Kerkdienst/reünie

Gezamenlijk met het bestuur van Plaatselijk Belang wordt er op zondag een kerkdienst, met daarop aansluitend een reünie gehouden.

Voor het programma kan verwezen worden naar een artikel elders in dit nummer.

Op dit moment is de 100e aanmelding binnen.

Wilt u vanuit het gehele land oud-inwoners van Sonnegga en Oldetrijne ontmoeten, dan moet u zich zeker nog opgeven. Dit kan nog tot ~~30 maart a.s.~~ **15 april**

Het maakt niet uit of u jong of oud bent, want er zijn aanmeldingen uit bijna alle leeftijdscategorieën.

Contactpersoon

Voor alle aanmeldingen kunt u terecht bij:

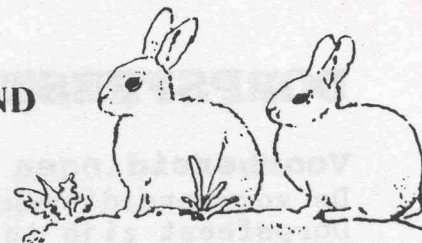
Grietje Postma,
Kerkhofslaan 24,
8479 HH Oldetrijne;
tel. 0561-499225.

tot ziens

de feestcommissie

DOE- EN KIJKDAG BIJ STAATSBOSBEHEER FLEVOLAND

Een gezellig dagje natuur bij Staatsbosbeheer voor de hele familie!

Op 2e Paasdag, 31 maart, organiseert Staatsbosbeheer voor de derde keer de Doe- en Kijkdag. Wij nodigen jullie van harte uit voor een gezellig dagje natuur. Kijken en doen, actief bezig zijn in de boswachterij Kuinderbos. Wij hebben voor jullie en je familie een uitgebreid programma.

Wat dachten jullie van paaseieren zoeken en schilderen of je lekker uitleven op het grote springkussen. Voor de avonturier hebben we nestkastjes timmeren voor f 5,- per stuk (zolang de voorraad strekt) en zelf brood bakken bij een kampvuur. Er is een kleur- en tekenwedstrijd met als hoofdprijs: pannenkoeken eten met de boswachter en daarna reeën kijken vanuit de boswachtersjeep. Voor de allerkleinsten is er een kabouterpad en een spannend kabouterverhaal. Wie kent Ko, de beroemde boswachter van de televisie? Op de Doe- en Kijkdag geeft Ko een optreden om 11.30 uur. De hele dag door kun je met een huifkar een tocht maken door het uitgestrekte Kuinderbos, maar je kunt natuurlijk ook een wandeling maken met een gids. Er is een wandelpuzzeltocht en een busrit naar het moerasgebied "De Weerribben", uiteraard onder begeleiding van een boswachter.

Op deze gezellige dag is er natuurlijk ook aan de rest van de familie gedacht. Een roofvogelteam laat om 15.30 zien wat deze vogels allemaal kunnen. Er is een demonstratie met Huskyhonden en schapen drijven met de hond. De wereldkampioen motorzagen laat een aardig staaltje van zijn kunsten zien en er is een hoogwerker die iedereen de mogelijkheid biedt om de natuur rond de Kuinderplas van boven te bekijken. Politiehonden zetten hun beste pootje voor en enkele honden ondergaan een gehoorzaamheidsproef.

Niet alleen kijken, maar ook doen is het motto van deze dag. Doe eens mee aan het blesspel, het houtsoorten raden of het brandhout schatten. Test je eigen kennis over de natuur. Wie eens met een handboog wil schieten heeft nu de kans. Absolute topper is een anthieke stoommachine die boomstammen verzaagd tot balken en planken.

Verder zijn er verschillende presentaties van recreatiebedrijven, natuurorganisaties, een imker en scouts. Ook een tentoonstelling van opgezette dieren en geluiden of vitrines met gevonden spullen van echte roofridders van toen zijn erg leuk om te bekijken.

Er zijn leuke prijzen te winnen !! Wat te denken van een gratis verblijf in een romantische boswachterswoning ergens in Nederland !. Hebben jullie nog buitenlands brief- of muntgeld thuis, neem dat dan mee. Dit wordt namelijk ingezameld voor de Stichting Colombine. Zij bieden daarmee kansarme kinderen een welverdiende vakantie. Uiteraard is er de hele dag volop drinken, patat en snacks te krijgen.

Boswachterij Kuinderbos is te vinden bij de beheersschuur aan de Hopweg 21 in Bant. Zodra je in de buurt komt van het Kuinderbos, dat gelegen is in de Noordoostpolder, wordt de lokatie aangegeven met de borden "Doe- en Kijkdag Staatsbosbeheer". Zijn er nog vragen bel dan gerust de boswachter tel.0527-231706 of 0321-331452. Er is ook een Paasinfolijn van Staatsbosbeheer 0320-230607.

Iedereen is van harte welkom van 10.30 uur - 16.00 uur.

Tot ziens op 2e Paasdag, bij de boswachters van Staatsbosbeheer.

staatsbosbeheer

FLORALIA 1997

Het bestuur van Floralia stelt u wederom in de gelegenheid om stekjes te bestellen.
Het zijn stekjes om in de tuin te zetten. (Ze hoeven dus niet ingeleverd te worden)
De prijs is F. 2,50 per stekje; of 4 stekjes voor F. 9,00.
Op de invulstrook kunt u vermelden hoeveel stekjes u wenst te bestellen.

Naam: wil graag de volgende stekjes bestellen:
(F. 2,50 per stuk of 4 voor f. 9,-)

Geranium

Vlijtig Liesje

Fuchsia

Buxus (klein)

Lavendel (klein)

Het strookje graag inleveren bij: Jannie Vermeulen
Sonnegaweg 56 b
Oldetrijne

of bij: Annie Kester
De Meenthe 31
Oldetrijne

Bellen mag ook. De telefoonnummers zijn:
0561 - 499243 (Jannie Vermeulen) en
0561 - 499379 (Annie Kester).

De briefjes graag voor 11 april inleveren of de bestelling doorbellen.

Studio'

"SUNDREAM"

Kies voor ontspanning met een kleurtje !

Snelbruintunnel met

3 gezichtsbruiners

Per keer Fl. 10.00

max. 30 minuten

P. Stuyvesantweg 66

tel: 0561-499416